

Amb data 16 de Juliol de 2009 el Tribunal Suprem ha ratificat la Sentència de la Secció Vuitena de l'Audiència de Barcelona amb data 15 de gener de 2008 que condemna a Alfredo Pestaña a 3 anys i 6 mesos de presó i a Patricia Heras a 3 anys de presó, ambdós sense antecedents penals.

La sentència fa referència als fets esdevinguts el 4 de febrer de 2006, a la sortida d'una festa al Casc Antic de Barcelona, sobre la base a la qual diversos joves sense cap relació entre si varen ser acusats de desordre públic, d'atemptat a l'autoritat i de lesions. Pel que fa al cas d'Alfredo Pestana i Patricia Heras, els fets que són objecte d'acusació, es fonamenten en el llançament d'una tanca metàl·lica en mig d'un tumult, amb el resultat d'una hematoma al turmell d'un dels Agents de la Guàrdia Urbana.

Cal Mencionar que diversos organismes independents dels drets humans, com és l'Observatori DESC i la Comissió de Defensa de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, varen dur a terme les pertinents funcions d'observació i varen emetre els corresponents informes en els quals es constatava la vulneració de les garanties del procediment, així com la parcialitat del Tribunal sentenciador.

De la mateixa manera no es pot obviar que l'esmentada condemna, així com el desenvolupament de tot el procediment, han estat impregnats d'una forta càrrega policial i mediàtica que sense dubte han contribuït a sobredimensionar els fets i a justificar la severitat de la resposta punitiva que se li ha donat que, objectivament, en un altre cas no s'hagués donat.

És el primer cop que Alfredo Pestana i Patricia Heras han tingut una experiència judicial i, ambdós, des de 2006, s'han involucrat de ple en una infatigable tasca de defensa per a demostrar la seva innocència, esforços que no han donat cap resultat.

Són dues persones amb una forta implicació en el món associatiu català, en concret treballen en el moviment per l'alliberació gai, lèsbic i transsexual. Ambdós estan treballant professionalment en l'actualitat i tenen un fort arrelament social tant en l'àmbit personal com en l'afectiu i en el quotidià.

Tal i com estableix l'Art. 25.2 de la Constitució Espanyola, la finalitat de les penes privació de llibertat és la reeducació i la reinserció social, i en aquest cas manca de justificació el compliment d'una pena privativa de llibertat de tres anys i tres anys i sis mesos respectivament, amb l'únic efecte del qual seria la desestructuració social, familiar i personal d'ambdós. Igualment, no hi ha cap motiu de risc de reiteració delictiva. Precisament, una de les raons per les quals es concedeix l'indult per part del Ministeri de Justícia, és per raons de justícia, equitat i utilitat pública i, en aquest cas, ateses les característiques personals de tots dos, queda sobradament justificada la seva concessió total o parcial.

Els/les sotasignants ens adherim a la petició d'un indult total o parcial que aquestes dues persones presentaran davant del Ministeri de Justícia, demanant que es deixi sense efecte el seu ingrés a presó i evitar en funció dels motius esmentats, els tràgics i innecessaris efectes que comportaria per a ells i el seu entorn.

NOM I COGNOMS:

PROFESSIÓ I/O CÀRREC:

D.N.I :

SIGNATURA: